

WÓJT GMINY BISKUPIEC

POWIAT NOWOMIEJSKI,

WOJEWÓDZTWO WARMIŃSKO – MAZURSKIE

WÓJT GMINY BISKUPIEC

ul. Rynek 1
13-340 BISKUPIEC
pow. nowomiejski, woj. warmińsko-mazurskie
tel. 56 47 45 057, 56 47 45 058, fax 56 47 47 952

Biskupiec, dnia 24 października 2019r.

OP.6220.19.33.2017.2019.DP

DECYZJA

Na podstawie art. 71 ust.2 pkt 1), art.75 ust 1. pkt 4) art. 80 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (jednolity tekst: Dz.U. z 2018r. poz. 2081 z późn. zm., zwanej w skrócie ustawą „Uoos”) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst: Dz. U. z 2018r. poz. 2096 z późn. zm., zwaną dalej w skrócie ustawą „k.p.a.”) w wyniku rozpatrzenia kolejnego (po raz trzeci) rozpatrzenia wniosku Pani Marleny Wydorskiej ul. Jesionowa 35, 13-340 Biskupiec w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Polegającego na budowie nowoczesnej tuczarni z infrastrukturą technologiczną na działce nr 702/3 obręb Biskupiec, gm. Biskupiec

Postanawiam

odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie nowoczesnej tuczarni z infrastrukturą technologiczną na działce nr 702/3 obręb Biskupiec, gm. Biskupiec

Uzasadnienie

Postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie toczyło się przed tut. organem już po raz trzeci.

Wiadomym jest fakt, że do pierwotnego, inicjującego postępowanie wniosku, noszącego datę 20 października 2017r. (dotyczył on wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie nowoczesnej tuczarni z infrastrukturą technologiczną na działce 702/3 obręb Biskupiec, gm. Biskupiec) dołączyła: „Raport oddziaływania na środowisko”, mapę ewidencyjną lokalizacji inwestycji, wypis z rejestru gruntów i wykazy podmiotów ewidencyjnych na które stwierdzono oddziaływanie.

Chcąc zarysować stan faktyczny w tej sprawie wypada przypomnieć, że najpierw tut. organ decyzją nr 19 z dnia 12 czerwca 2018r. opatrzoną znakiem: OP.6200.19.18.2017.2018.AB odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla powyższego przedsięwzięcia. Uzasadniając tę decyzję tut. organ stwierdził, że brak możliwości miarodajnej analizy emisji odorów ze względu na brak stosowanych uregulowań prawnych, powoduje, że realizacja planowanego przedsięwzięcia narusza zasadę zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 5 Konstytucji RP oraz art. 3 pkt 50 ustawy Prawo ochrony środowiska, które formułują i definiują zasadę zrównoważonego rozwoju. Wówczas to organ pierwszej instancji uznał, że decyzja „odmowna” zabezpieczy środowisko oraz jego mieszkańców żyjących w najbliższym otoczeniu planowanej inwestycji przed jego negatywnym

wpływem, ponieważ zarówno ochrona zdrowia, jak i prawna ochrona życia człowieka są wartościami chronionymi konstytucyjnie. Dodatkowo organ zauważył, że z uwagi na rodzaj, charakter i zakres inwestycji mieszkańcy wsi Biskupiec będą narażeni na wszelkie uciążliwości związane z jej funkcjonowaniem (odory, hałas itp.), co narusza zasady współżycia społecznego.

Strona zaskarżyła tę decyzję, co spowodowało, że sprawę rozpoznawał organ drugiej instancji. Samorządowe kolegium odwoławcze w Elblągu działając na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. uchyliło opisaną wcześniej decyzję i sprawę przekazało organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia (decyzja znak: Rep. 930/ OŚiP/18 z dnia 24 września 2018r.).

Kolegium uwzględniając odwołanie zwróciło uwagę, że wątpliwość budzi czy w ogóle i w jakim zakresie przy wydawaniu decyzji organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wyniki uzgodnienia (RDOŚ) oraz wyników opinii (PPIS) a także ustalenia zawarte w raporcie- w „konfrontacji” z wynikami postępowania z udziałem społeczeństwa. Odnosząc się z kolei do zarzutów odwołania, że o decyzji negatywnej zadecydowały protesty mieszkańców Kolegium wyjaśniło Skarżącej, że organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję, obowiązany jest uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, ale sam sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do decyzji odmownej, co ma związek z charakterem tej decyzji i celami, dla których jest wydawana.

Kolejną decyzją z dnia 31 grudnia 2018r. znak: OP.6220.19.23.2017.2018.DP Wójt Gminy ponownie odmówił wydania decyzji środowiskowej wskazując, że podstawą do wydania przedmiotowej decyzji nie jest z całą pewnością sam sprzeciw społeczności lokalnej. Organ podkreślił wówczas, że w obiegu prawnym była i nadal pozostaje negatywna opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowym Mieście Lubawskim z dnia 28 marca 2018r. Dodatkowo tut. organ stwierdził, że „Nie może zatem głosić tezy, że podstawą odmownej decyzji był sam sprzeciw społeczności lokalnej wobec przedsięwzięcia. I jakiegokolwiek stanowisko PPIS ma charakter opinii a nie uzgodnienia, to organ (zobligowany do jej zasięgnięcia na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 2) ustawy) nie mógł jej zignorować i wydać decyzji pozytywnej”.

Również tę decyzję Strona inicjująca postępowanie zaskarżyła.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Elblągu decyzją z dnia 3 czerwca 2019r. Rep. 353/OŚiP/19 działając na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. po rozpatrzeniu odwołania uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i sprawę przekazało organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

W obszernym uzasadnieniu decyzji tego organu podkreślono, że tut. organ błędnie przyjął, że planowane przedsięwzięcie zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, gdyż rozporządzenie z dnia 9 listopada 2010 r. Rady Ministrów planowane w sprawie przedsięwzięcie zalicza do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Kolegium podniosło i tym razem (w ponownym trybie odwoławczym), że sam sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do decyzji odmownej, co ma związek z charakterem tej decyzji i celami, dla których jest wydana.

Organ drugiej instancji w swoich wywodach podkreślił też, że ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie...podaje zamknięty katalog przypadków w których może być wydana decyzja odmowna. W tym miejscu należy zauważyć, że jednym z przypadków o jakim wspomina Kolegium (są one odzwierciedleniem uregulowań w/w ustawy) jest: „Niezgoda lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami m.p.z.p., jeżeli paln ten został uchwalony (art.80 ust.2 u.u.i.ś.)”.

Kolegium w końcowych fragmentach swojego uzasadnienia powtórzyło faktycznie zarzuty pod adresem decyzji odmownej z poprzedniego postępowania odwoławczego podnosząc, że „... nie neguje poglądu, że nawet w przypadku uzyskania pozytywnego uzgodnienia RDOŚ organ ma prawo do negatywnego rozpatrzenia wniosku o wydanie decyzji środowiskowej uwzględniając tzw. „zasadę

przezorności” o której mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz.U. z 2018r. poz. 799 ze zmianami), w związku z art. 66 ust. 1 pkt 8 u.u.i.ś. przy rozważeniu wszystkich aspektów sprawy.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że Samorządowej Kolegium Odwoławcze wydawało swoją ostatnią decyzję w trybie art. 138 § 2 k.p.a.

Przywołanie w/w normy kodeksowej powoduje, iż tut. organ pierwszej instancji jest zobligowany a zarazem uprawniony do ponownego rozpatrzenia sprawy.

Rozpatrując obecnie po raz trzeci przedmiotowy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ I instancji zastał zgoła odmienną sytuację w zakresie stanu prawnego towarzyszącego niniejszej sprawie administracyjnej.

Jak zawsze organ I instancji ma obowiązek uwzględnienia wskazówek i poglądów sprecyzowanych w decyzji kasacyjnej organu drugiej instancji. Jak już wcześniej podniesiono, omawiając w/w decyzję organu odwoławczego, przypadki odmowy wydania decyzji środowiskowej są ściśle określone przez ustawodawcę a więc podlegają swoistej reglamentacji. Organ odwoławczy w swoim uzasadnieniu decyzji z dnia 3 czerwca 2019r. wyraźnie akcentuje, że jednym z przypadków odmownej decyzji jest „niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami m.p.z.p., jeżeli plan ten został uchwalony (art.80 ust. 2 u.u.i.ś.).”.

Bezspornym musi pozostać w realiach tej sprawy fakt, że w dniu 11 kwietnia 2019r. Uchwałą Nr VI/65/19 Rada Gminy Biskupiec uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w części wsi Biskupiec i w części wsi Fitowo, gmina Biskupiec (powyższy Plan mający rzecz jasną rangę aktu prawa miejscowego został opublikowany w Dzienniku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 maja 2019r. pod poz. 2753).

W zaistniałym stanie prawnym organ I instancji swoje rozważania natury formalno-prawnej skupił na tym, czy możliwe jest wydanie pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, czy też należy wydać decyzję odmowną w oparciu o art. 80 ust. 2 ustawy UooŚ lub też umorzyć postępowanie administracyjne z powołaniem się na art. 105 § 1 k.p.a.

Po wnikliwej analizie dorobku doktryny oraz poglądów wyrażonych w orzecznictwie sądów administracyjnych organ pierwszej instancji uznał że w świetle uchwalonego, opisanego wyżej, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy stwierdzić, kierując się dyspozycją zawartą w art. 80 ust.2 ustawy Uooś, że lokalizacja przedsięwzięcia nie jest zgodna z ustaleniami wyżej wymienionego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Do takiej konstatacji należało dojść w tym (po raz trzeci prowadzonym) postępowaniu administracyjnym po przesłедzeniu ukształtowanego na tle art. 80 ust. 2 ustawy Uooś orzecznictwa sądów administracyjnych. Należy w pierwszym rzędzie podnieść, że organ administracji orzeka zawsze w sprawie wydania decyzji środowiskowej na podstawie przepisów obowiązujących w dacie wydania decyzji.

W aktualnym stanie prawnym należało uwzględnić fakt, że art. 80 ust.2 ustawy Uooś podlegał w tym roku zbiegom o charakterze nowelizującym, gdyż przepis ów został:

- zmieniony przez art. 42 pkt 8 ustawy z dnia 22 lutego 2019r. (Dz. U. z 2019r. poz. 630), zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 18 kwietnia 2019r.,
- zmieniony przez art. 34 pkt 6 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. (Dz.U. z 2019r. poz. 1589) zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 7 września 2019r.,
- zmieniony przez art. 1 pkt 22 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. (Dz.U. z 2019r. poz. 1712) zmieniającej niniejszą ustawę z dniem 24 września 2019r.

Przyjmuje się zgodnie w judykaturze, że „przyjęcie deklaratywnego charakteru decyzji środowiskowej nie oznacza, że organy mogą orzekać w tego rodzaju sprawach pomijając stan prawny, który uległ zmianie w toku postępowania i obowiązywał w dacie wydania decyzji, przy jednoczesnym

braku przepisów intertemporalnych, które wykluczyłyby stosowanie nowych przepisów (dla por. teza 1 wyroku NSA z dnia 14 marca 2017r. II OSK 1770/15, LEX nr 2316657).

Prawdą jest, że postępowanie administracyjne (trzecie z kolei) było poprzedzone gromadzeniem obszernej dokumentacji w postępowaniach wypadkowych, jakimi były wydawane uzgodnienia lub opinie wskazanych w w/w Ustawie podmiotów. Nie można jednak zapominać, że organ I instancji, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpatrzenia rozpoznaje zawsze sprawę jakby od początku, biorąc przy tym pod rozwagę stan prywatny obowiązujący w dacie wydania decyzji.

W przywołanym wyżej wyroku NSA (konkretnie w tezie 2) wyrażono cenny pogląd: „ 2. Złożenie wniosku o wydanie decyzji środowiskowej i spełnienie wszystkich formalnych warunków do jej uzyskania, nie kreuje żadnych „praw nabytych”.

Formalnie poprawnie złożony wniosek nie jest nawet źródłem jakiejkolwiek ekspektatywy (prawnie chronionego oczekiwania), której przedmiotem byłoby uzyskanie rozstrzygnięcia (decyzji) określonej treści. Dotyczy to w szczególności decyzji środowiskowych, w przypadku których w chwili składania wniosku nie można przewidzieć, jakie rozstrzygnięcie (pozytywne czy negatywne) zostanie wydane.”

Przechodząc na grunt tej sprawy należy podzielić pogląd, że co do zasady zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie. (dla por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 10 kwietnia 2019r. IV SA/Po 51/19. LEX nr 2679211; wyrok NSA z dnia 19 marca 2019r. II OSK 1093/17, LEX nr 2646621; wyrok WSA w Krakowie z dnia 29 czerwca 2018r. II SA/Kr 502/18, LEX nr 2525296;).

Organ I instancji solidaryzuje się też z poglądem sądów administracyjnych, że „Ocena zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego winna być dokonywana na etapie wstępnym postępowania. Procedowanie co do meritum, w sprawie potrzeby ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego staje się bowiem bezprzedmiotowe.” (dla por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2018r. II SA/Gd208/18, LEX nr 2513894).

Biorąc pod wzgląd stwierdzoną niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami w/w Planu (dla por. zapisy zawarte w części opisowej Uchwały Nr VI/65/19 Rady Gminy Biskupiec z dnia 11 kwietnia 2019r. :

§ 14. Ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów wskazanych na rysunku planu nr 1 do niniejszej uchwały.

Oznaczenie terenu elementarnego (przybliżona powierzchnia w ha)	Ustalenia
1.R1 (pow. 1,40ha); 1.R2 (pow. 12,12ha); 1.R3 (pow. 22,97ha);	Tereny rolne. 1. Przeznaczenie podstawowe: tereny rolne. 2. Zasady zagospodarowania terenu: a) adaptuje się istniejące obiekty budowlane oraz zagospodarowanie terenu; b) ustala się rolnicze użytkowanie terenów w rozumieniu rolniczej przestrzeni produkcyjnej; c) w ramach przeznaczenia podstawowego dopuszcza się lokalizację zabudowy gospodarczej, zabudowy garażowej, zabudowy magazynowej

<p>1.R4 (pow. 1,94ha);</p>	<p>związanej z prowadzonym gospodarstwem rolnym, silosów, wagi samochodowej oraz zbiorników wodnych na gruntach rolnych; dojeżdż i dojazdów związanych z przeznaczeniem podstawowym, sieci infrastruktury technicznej niezbędnej do obsługi zabudowy, których realizacja nie ogranicza podstawowego przeznaczenia terenu elementarnego i nie narusza przepisów odrębnych dotyczących ochrony gruntów rolnych i leśnych;</p>
<p>1.R5 (pow. 44,58ha);</p>	
<p>1.R6 (pow. 43,08ha).</p>	<p>d) budynki realizować jako wolnostojące;</p>
<p>1.R7 (pow. 8,06ha).</p>	<p>e) nieprzekraczalna linia zabudowy: zgodnie z rysunkiem planu;</p>
	<p>f) wskaźniki zagospodarowania terenu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskaźnik powierzchni zabudowy do powierzchni działki: maks. 0,006; - minimalna i maksymalna intensywność zabudowy: min. 0,0; maks. 0,008; - minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej: min. 99% powierzchni działki;
	<p>g) ochrona systemu melioracyjnego zgodnie z § 5 ust. 13;</p>
	<p>h) obsługa komunikacyjna: istniejąca obsługa komunikacyjna z przyległych dróg publicznych i dróg wewnętrznych.</p>
	<p>3. Zasady kształtowania zabudowy:</p>
	<p>a) rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej: dachy dwuspadowe o kącie nachylenia głównej połaci dachowej w przedziale 15°-45°, dachy płaskie;</p>
	<p>b) maksymalna powierzchnia zabudowy nowych budynków nie może przekraczać 250 m²;</p>
	<p>c) maksymalna szerokość elewacji frontowej: maks. 15,0 m;</p>
	<p>d) wysokość budynków: maks. 9,0 m;</p>
	<p>e) kierunek głównej kalenicy budynku: równoległe do drogi z której następuje wjazd na działkę;</p>
	<p>f) materiały w elewacji dla budynków: tynki, cegła, kamień, drewno;</p>
	<p>g) rodzaj pokrycia dachu dla budynków: materiały w kolorach czerwieni;</p>
	<p>h) ustalenia dla pozostałej zabudowy niebędącej budynkami:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysokość: maks. 15,0 m; - maksymalna powierzchnia zabudowy: maks.100m².

W zaistniałych okolicznościach tut. organ ma obowiązek wydania negatywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż mamy do czynienia z niezgodnością planowanego przedsięwzięcia z zapisami obowiązującego planu. Norma z art. 80 ust. 2 Ustawy Uooś należy do przypadków enumeratywnych wskazanych w przepisach prawa, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. (dla por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16 lutego 2018r. II SA/GI 1079/17, LEX nr 2451044; wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 listopada 2017r. VIII SA/Wa 177/17, LEX nr 2420747; wyrok NSA z dnia 7 listopada 2017r. II OSK 581/16, LEX nr 2461484).

Biorąc pod uwagę wyłuszczone wyżej przesłanki należało orzec, jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Elblągu za pośrednictwem Wójta Gminy Biskupiec w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Ostateczność decyzji musi zostać potwierdzona przez organ wydający decyzję, poprzez zamieszczenie w niej klauzuli stwierdzającej ostateczność.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich.

Zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz.U. z 2017r. poz. 1405 ze zm.) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-22 oraz do zgłoszenia o którym mowa w art. 72a ust. 1a ww. ustawy. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia powinno nastąpić w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Zgodnie z art. 72 ust. 4 ww. ustawy, złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile przed upływem sześciu lat strona, która złożyła wniosek lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali stanowisko, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, wydanym po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska albo właściwego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia na podstawie informacji na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Otrzymują :

1. Inwestor Pani Marlena Wydorska
2. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa Oddział Terenowy w Olsztynie **mgr inż. Arkadiusz Dobek**
3. Pozostałe strony postępowania wg rozdzielnika
4. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Nowym Mieście Lubawskim
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Gdańsk